

kalbes. I det Hele taget ere vi strengere ligeoverfor Befarne uden Tugt, men ellers lempeligere, alt i de Befarnes Interesse. — Den ærede Ordsfører gif — han undskyldte mig denne Bemærkning — lidt for let hen over Forslaget under Nr. 47. Jeg troer imidlertid, at det er et meget vigtigt Forslag og er ikke aldeles overbeviist om, at ærede Medlemmer rigtigt have tillegnet sig dets Tanke. Det hedder i Hærloven, at til den aarlige Exercits skulle Alle af anden Aargang og saa Mange af fjerde Aargang, som der behøves for at udfylde Batalionerne til en Styrke af 800 Mand, indkalbes; men deraf kan Følgen blive, at der er Flere af fjerde Aargang, som ikke dengang blive indkaldte. Naar de derpaa komme til at høre til sjette Aargang og skulle indkalbes til Reserven, kan det ogsaa skee, at de, naar man først tager femte Aargang og derpaa udfylder Tallet med Mandstab af sjette Aargang, endda ikke vilde komme med, naar man ikke havde fastholdt den Bestemmelse, her staaer; thi isølge den ville de Bedkommende, der henhøre til sjette Aargang, forlods blive indkaldte til Reserven, for at alt i Linien og Reserven staaende Mandstab dog kan være indkaldt to Gange til Ovelser. Jeg beder om Undskyldning, hvis disse Bemærkninger skulde være overflødige; men det er en Bestemmelse, som jeg og ligeledes flere andre Medlemmer af Udvalget have lagt megen Vægt paa.

Svar: Det er ikke, fordi jeg har Meget at sige, at jeg har bedt om Ordet, men jeg vil omtale Forslaget under Nr. 45 med et Par Ord, navnlig foranlediget ved en Udtalelse af den ærede Ordsfører. Jeg skal ikke nægte den ærede Ordsfører, at jeg her er i det Tilfælde at holde Noget med ham. Jeg kan ikke godt forstaae, hvad det skal bethyde overfor den Tanke, at naar en Mand skal være Soldat, skal han være Soldat og ikke have Lov til at gjøre Indvendinger med Hensyn til den Vaabenart, hvortil han er udstreven, at der skal gjøres den Undtagelse, at en Mand kan blive fri for at være Officeressoppasser, naar han ikke vil være det. Jeg kan ikke see, at der er megen Grund til at indrømme dette, skjøndt jeg paa den anden Side heller ikke finder, at det kan

afstedkomme nogen Skade. Dog undslap der den ærede Ordsfører en Udtalelse, som jeg ikke kan nægte mig Fornøielsen af at føre noget videre, især fordi der isfor, da vi behandlede Hærloven, denne overordentlig store Hærlov, der efter min Mening er langt større, end at vi kunne magte den, — var en saa stærkt krigerist Aand og Tendents her i Forsamlingen; der paa en vis Maade skulde electrifere Befolkningen, saa at det for Fremtiden skulde ansees for en Skam og Skændsel for den unge ikke at gribe Sværdet og med Lyft og Over kæmpe for Fædrelandet. Men nu siger den ærede Ordsfører iasten, at der er nok, der ville være Officeressoppassere. Jeg giver ham Ret; heller ikke jeg troer, at der vil være Mangel paa Folk, der ville være det. Jeg er overbeviist om, at naar man sagde til de egentlige Combattanter: Du og Du kan være fri for at staae i Combattanternes Række, naar Du vil være Officeressoppasser, saa vilde man faae Overflod af det Slags Folk. Men at dette netop skulde blive udtalt af den ærede Ordsfører, som, hvis jeg ikke huster meget feil, netop var blandt dem, som stærkest betonebe den krigeriske Aand, hvoraf hele Nationen skulde besjæles for at bære denne Lov frem som en Pryd for hele Folket, det har rigtignok undret mig, thi han har derved ladet skimte lidt igjennem, at han dog ikke har den fulde Tro paa, at det saameget let lader sig gjøre paa eengang at gjøre Folket saa overordentlig krigerisk. Det var denne Bemærkning, jeg vilde gjøre til den ærede Ordsfører.

Jeg skal nu med et Par Ord omtale det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) under Nr. 51 til § 31. Jeg skal ikke nægte, at jeg har faaet Følelsen af, at det ærede Medlem har lidt vel megen Forkjærlighed, om jeg saa maa sige, for Søværnet og Sømandene, og at dette skinner igjennem ved enhver Forhandling, hvor der er Leilighed dertil. Jeg siger ikke dette, fordi jeg misunder det Mandstab, som hører ind under Søværnet, al den Begunstigelse, som kan gives det, men det forekommer mig, at det ærede Medlem tager sig ikke saa lidt mere af Flaadens end af Hærens Mandstab. Jeg synes heller ikke, at det ærede Med-